

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 401/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č. k. 9Csp/35/2024-187 z 15. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu č. k. 9Csp/35/2024-187 z 15. apríla 2025. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením zo 16. januára 2025 zaviazal žalobcu (spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., pozn.) povinnosťou zaplatiť žalovanej (sťažovateľke, pozn.) náhradu trov konania vo výške 136,36 eur na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Proti uzneseniu okresného súdu podal žalobca sťažnosť, v ktorej namietal nesprávnu výšku náhrady trov konania z dôvodu, že súd priznal k úkonom právnej služby vykonaným v roku 2024 daň z pridanej hodnoty vo výške 23 %, a nie 20 %, teda výšku sadzby, ktorá platila v roku 2024 a mala byť správne aplikovaná pri výpočte trov právneho zastúpenia. Ďalej žalobca namietal priznanie náhrady žalovanej za zaplatený súdny poplatok za žalobu, ktorý ale uhradil 15. mája 2024 žalobca. Okresný súd posúdil sťažnosť ako dôvodnú,

a preto zmenil sťažnosťou napadnuté uznesenie tak, že zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania v celkovej výške 108,65 eur pozostávajúcej z tarifnej odmeny 63,08 eur, režijného paušálu 27,46 eur, dane z pridanej hodnoty so sadzbou 20 % vo výške 18,11 eur.

3. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení označených práv napadnutým uznesením okresného súdu v dôsledku nesprávneho procesného postupu okresného súdu pri rozhodovaní o sťažnosti žalobcu. Okresný súd sťažovateľke (teda žalovanej) nedoručil sťažnosť, nemala sa možnosť k nej vyjadriť a dozvedela sa o nej až z obsahu napadnutého uznesenia. Sťažovateľka je presvedčená, že postupom súdu bol porušený princíp kontradiktórnosti konania, princíp rovnosti zbraní a následkom bolo porušenie označených základných práv sťažovateľky. Nič nebránilo okresnému súdu, aby sťažnosť pred svojím konečným a riadnymi opravnými prostriedkami nenapadnuteľným rozhodnutím zaslal sťažovateľke minimálne na vedomie, resp. na vyjadrenie, o to viac, ak konajúci súd v tejto veci rozhodol v neprospech sťažovateľky.

4. Poukazujúc na judikatúru ústavného súdu v obdobných právnych veciach, judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, sťažovateľka uviedla, že nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi vytvára stav nerovnosti v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasti práva na spravodlivý proces. Ak aj § 239 Civilného sporového poriadku a nasl. explicitne nezakotvujú povinnosť súdu doručiť sťažnosť, prípadne vyjadrenia protistrane, automaticky to neznamená, že sa v sťažnostnom konaní princíp kontradiktórnosti neuplatňuje.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej základných práv podľa ústavy, listiny a práv podľa dohovoru, charty napadnutým uznesením, ktorým okresný súd rozhodol o náhrade trov konania.

6. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiu či zásahom všeobecných súdov je založená výlučne na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávnych princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom boli dotknuté chránené práva alebo slobody fyzickej osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o ústavnej sťažnosti nie je pokračovaním konania v ďalšej inštancii mimo rámca všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, I. ÚS 129/2015).

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta postup okresného súdu, ktorý rozhodol o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky o náhrade trov konania bez toho, aby sťažovateľka mala možnosť sa k sťažnosti podanej žalobkyňou vyjadriť. Sťažovateľka v sťažnostnej argumentácii nijako nerozporuje samotnú podstatu napadnutého uznesenia. Inak

povedané, sťažovateľka nevznáša nijaké vecné námietky proti výške priznanej náhrady trov konania.

8. Odhliadnuc od bagatelnej podstaty predmetu konania (náhrada trov konania vo výške 108,65 eur), je potrebné uviesť, že z hľadiska konania pred ústavným súdom je podstatná výsledková spravodlivosť konania, ktorá by musela byť spochybnená aspoň obhájitelným tvrdením sťažovateľky v kontexte konkrétneho rozhodovania o predmetnej otázke (tu výška nároku na náhradu trov konania). Samotná existencia sťažovateľkou označeného procesného pochybenia môže nadobudnúť ústavnoprávnu relevanciu len za situácie, ak v jeho dôsledku sťažovateľka nemohla ovplyvniť konečné (napadnuté) rozhodnutie, a tým jej vznikla ujma na jej právach. V posudzovanej veci sudca okresného súdu na základe sťažnosti žalobcu napadnutým uznesením korigoval úplne zjavné pochybenie vyššieho súdneho úradníka pri rozhodnutí o výške trov (nesprávna výška dane z pridanej hodnoty k odmene advokáta sťažovateľky, mylné priznanie náhrady za súdny poplatok, ktorý sťažovateľka neplatila). Ak sťažovateľka vo vzťahu k napadnutému uzneseniu a jeho dôvodom nemá ani len ambíciu definovať konkrétnu ujmu, ktorá jej vznikla nesprávnym postupom súdu predchádzajúcim jeho rozhodnutiu, nemôže byť daný dôvod na zásah ústavného súdu, ktorý by v prípade prijatia veci na ďalšie konanie nesmeroval k reparácii spôsobenej ujmy na základných právach, ale bol by len akademickou procesnou exhibíciou ako samoučel (popríklad by poslužil na získanie trov právneho zastúpenia pri ústavnej sťažnosti, čo účelom konania o ústavnej sťažnosti rovnako nie je).

9. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

10. Z už uvedených dôvodov musel ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu